

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 492

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 iunie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
219.			
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2006 cu privire la plata diferențelor salariale din perioada octombrie 2001 — septembrie 2004 pentru personalul didactic din învățământul de stat			
	2		
795.			
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2006 cu privire la plata diferențelor salariale din perioada octombrie 2001 — septembrie 2004 pentru personalul didactic din învățământul de stat			
	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 405 din 16 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă			
	3-6		
Decizia nr. 433 din 25 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003			
	6-8		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
13.			
— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru modificarea Metodologiei de stabilire a prețurilor și a cantităților de energie electrică vândute de producători prin contracte reglementate și a prețurilor pentru energie termică livrată din centrale cu grupuri de cogenerare — revizia 1, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 24/2005			
	9		
563.			
— Decizie a președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației pentru aprobarea Procedurii de acordare a licențelor de			
			utilizare a frecvențelor radioelectrice în vederea furnizării rețelelor și serviciilor de comunicații mobile de generația a treia.....
			10-11
		620.	
		— Ordin al ministrului sănătății publice privind completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 86/2006 pentru aprobarea derulării programelor și subprogramelor de sănătate finanțate din bugetul de stat în anul 2006.....	
			11-12
		860.	
		— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Instrucțiunilor privind restituirea sumelor virate în mod eronat, de mai multe ori, de către instituțiile de credit, prin Sistemul electronic de plăți, ca urmare a unor erori informatice.....	
			12-13
		4.079.	
		— Ordin al ministrului educației și cercetării privind înființarea centrelor naționale de excelență (CNE) pe lângă unitățile de învățământ cu program sportiv integrat și suplimentar, în vederea pregătirii elevilor/elevelor la disciplinele sportive handbal, gimnastică, scrimă, rugby, sanie și schi alpin.....	
			13-14
DECIZII ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
		Decizia nr. V din 20 februarie 2006	
			14-15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		2.	
		— Ordin privind modul de organizare și conducere a contabilității și întocmirea situațiilor financiare de către instituțiile financiare nebancale.....	
			15-16
		10.	
		— Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, valabil în luna iunie 2006	
			16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2006
cu privire la plata diferențelor salariale din perioada octombrie 2001 — septembrie 2004
pentru personalul didactic din învățământul de stat**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17 din 22 februarie 2006 cu privire la plata diferențelor salariale din perioada octombrie 2001 — septembrie 2004 pentru personalul didactic din învățământul de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 28 februarie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 31 mai 2006.
Nr. 219.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 17/2006
cu privire la plata diferențelor salariale
din perioada octombrie 2001 — septembrie 2004
pentru personalul didactic din învățământul de stat**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2006 cu privire la plata diferențelor salariale din perioada octombrie 2001 — septembrie 2004 pentru personalul didactic din învățământul de stat și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 29 mai 2006.
Nr. 795.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 405**

din 16 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gabor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diada Com” — S.R.L. din Târgu Mureș și Andrei Vereș în Dosarul nr. 5.754/2004 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă, de Emil Frâncu în Dosarul nr. 5.581/2005 al aceleiași instanțe, de Eugenia Lițoiu Zamfir și Maria Zamfir în Dosarul nr. 1.308/C/2005 al Curții de Apel Galați — Secția civilă, de Eugenia Conea, Liliana Gabriela Conea și Mariana Conea în Dosarul nr. 16.775/2005 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie, de Dan Claudiu Parau și Mircea Gabriel Victor Oprescu în Dosarul nr. 1.573/C/2005 al Tribunalului Brașov — Secția civilă, de Societatea Comercială „Casa Maghiară” — S.A. în Dosarul nr. 11.363/C/2005 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă, de Eugen Turcanu în Dosarul nr. 29.078/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Societatea Comercială „Euro Music International” — S.R.L. din Covasna în Dosarul nr. 1.027/R/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și de Marilena Mihai în Dosarul nr. 4.255/CIV/2005 al Curții de Apel Craiova — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă personal Emil Frâncu, în calitate de autor al excepției și reprezentant al părților Rodica Liliana Moarcaș și Gheorghe Moarcaș, Dan Claudiu Parau, reprezentat prin avocat Viorica Stanciu, și Societatea Comercială „Asit Real Estate” — S.R.L. din București, reprezentată prin avocat Nicolae Chera.

Lipsește celalalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent arată că partea Gheorghe Moarcaș a depus la dosar, în data de 12 mai 2006, o cerere prin care solicită acordarea unui termen pentru pregătirea apărării. Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen, apreciind că partea a dispus de suficient timp pentru a-și pregăti apărarea, astfel încât o asemenea cerere este lipsită de temeii.

Curtea respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată.

Având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 111D/2006, nr. 113D/2006, nr. 124D/2006, nr. 126D/2006, nr. 133D/2006, nr. 134D/2006, nr. 135D/2006, nr. 177D/2006 și nr. 195D/2006, Curtea pune în discuție, din oficiu, problema conexării acestora.

Partea Emil Frâncu, avocații prezenți și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 113D/2006, nr. 124D/2006, nr. 126D/2006, nr. 133D/2006, nr. 134D/2006, nr. 135D/2006, nr. 177D/2006 și nr. 195D/2006 la Dosarul nr. 111D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, Emil Frâncu solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, și depune note scrise la dosar.

Avocatul Viorica Stanciu solicită, de asemenea, admiterea excepției de neconstituționalitate, apreciind că textul de lege criticat contravine principiului neretroactivității legii, deoarece, în speță, competentă să soluționeze litigiul era Curtea de Apel Brașov, însă, după modificarea Codului de procedură civilă prin Legea nr. 219/2005, competența de soluționare a fost atribuită Tribunalului Brașov.

Avocatul Nicolae Chera solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că soluția legislativă consacrată prin reglementarea criticată a mai fost analizată în numeroase rânduri de instanța de contencios constituțional, prilejuri cu care a respins ca neîntemeiate excepțiile cu un atare obiect. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 90/2006.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 22 decembrie 2005 și 23 decembrie 2005, pronunțate în dosarele nr. 5.754/2004 și nr. 5.581/2005, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diada Com” — S.R.L. din Târgu Mureș, Andrei Vereș și Emil Frâncu.

Prin Încheierea din 25 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.308/C/2005, **Curtea de Apel Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005**, excepție ridicată de Eugenia Lițoiu Zamfir și Maria Zamfir.

Prin Încheierea din 23 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 16.775/2005, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005**, excepție ridicată de Eugenia Conea, Liliana Gabriela Conea și Mariana Conea.

Prin Încheierea din 17 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.573/C/2005, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (1) din Legea nr. 219/2005**, excepție ridicată de Dan Claudiu Parau și Mircea Gabriel Victor Oprescu.

Prin Încheierea din 2 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 11.363/C/2005, **Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Casa Maghiară” — S.A.

Prin Încheierea din 27 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 29.078/2/2005, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005**, excepție ridicată de Eugen Turcanu.

Prin Încheierea din 15 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.027/R/2005, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Music International” — S.R.L. din Covasna.

Prin Încheierea nr. 8 din 1 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 4.255/CIV/2005, **Curtea de Apel Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005**, excepție ridicată de Marilena Mihai.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1)–(3), art. 24, 53, art. 115 alin. (4), (5) și (6), art. 124 alin. (2), art. 126 și 129. În acest sens, arată că pentru procesele aflate în curs de derulare se aplică noile dispoziții procedurale referitoare la competența instanțelor de judecată, ceea ce presupune nu numai tergiversarea judecării, ci și încălcarea principiului neretroactivității legii. De asemenea, apreciază că este încălcat principiul egalității în fața legii și al accesului liber la justiție, de vreme ce părțile din cauzele care vor fi trimise pe cale administrativă la aceleași instanțe de judecată care au pronunțat hotărârea supusă unei căi de atac nu vor beneficia de un control judiciar real, exercitat de către o instanță de judecată superioară, în condițiile în care imparțialitatea, parte esențială a unui adevărat act de justiție, este grav lezată prin soluționarea căii de atac de aceeași instanță de judecată care a pronunțat hotărârea supusă căii de atac.

Totodată, aceștia apreciază că dispozițiile legale criticate le lezează dreptul la apărare, prin privarea de posibilitatea exercitării unui grad de jurisdicție, ceea ce, în opinia autorilor excepției, contravine și art. 53 din Constituție, întrucât dreptul de a exercita calea de atac a recursului este evident și nejustificat restrâns. Referitor la încălcarea art. 115 alin. (4), (5) și (6) din Constituție, se arată că Legea nr. 219/2005 a fost adoptată după mai bine de 4 ani de la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000, când presupusa situație extraordinară existentă la data intrării în vigoare a ordonanței a încetat să mai existe. În aceeași ordine de idei, se arată că

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 nu conține motivarea situației extraordinare care să justifice adoptarea ei, fiind, prin urmare, ea însăși neconstituțională. Pe de altă parte, din cuprinsul Legii nr. 219/2005 nu rezultă dacă aceasta a fost adoptată cu votul majorității membrilor fiecărei Camere, conform cerințelor art. 115 alin. (5) teza finală din Constituție. În sfârșit, autorii excepției susțin că prin art. II din Legea nr. 219/2005 se introduce un factor puternic de discriminare și de parțialitate în actul de justiție, prin schimbarea intempestivă a competenței instanțelor de judecată și încălcarea principiului controlului judiciar ierarhic.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu încalcă accesul liber la justiție, Legea nr. 219/2005 stabilind competența de soluționare a căilor de atac, precum și procedura aplicabilă în cazul schimbării acesteia. Instanța apreciază că dispozițiile de lege criticate excedează dispozițiilor procedurale, însă nu și celor constituționale, iar în ceea ce privește celelalte aspecte invocate, respectiv încălcarea unor principii de drept privind eficiența controlului judiciar și obiectivitatea instanței în soluționarea cauzei, arată că acestea nu reprezintă probleme de constituționalitate.

Curtea de Apel Galați — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât aceeași instanță judecă ambele căi de atac, apelul și recursul, ceea ce determină încălcarea prevederilor constituționale privind dreptul la un proces echitabil și a dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creând aparența că părții nu i se dă posibilitatea promovării unui recurs efectiv și nu i se asigură egalitatea armelor.

Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Brașov — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că norma de competență cuprinsă în art. II alin. (1) din Legea nr. 219/2005 prevede aplicarea imediată a legii noi, ceea ce nu contravine însă art. 15 din Constituție care consacră neretroactivitatea legii.

Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că dispozițiile art. II din Legea nr. 219/2005 sunt constituționale.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că prin norma de competență cuprinsă în art. II din Legea nr. 219/2005 se consacră aplicarea imediată a legii noi, ceea ce nu contravine însă niciunei prevederi constituționale.

Curtea de Apel Craiova — Secția civilă apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Acestea reglementează aplicarea de îndată a noilor norme de procedură privitoare la competența instanțelor de judecată.

Astfel, prin dispozițiile art. II din Legea nr. 219/2005 sunt reglementate situații tranzitorii, care nu îngrădesc accesul la justiție și nici dreptul la un proces echitabil, întrucât calea de atac a recursului se soluționează de un complet diferit de cel care s-a pronunțat în apel, asigurându-se respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului,

Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile legale criticate sunt de imediată aplicare și produc efecte pentru viitor, aplicându-se tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare. De asemenea, apreciază că stabilirea prin textul de lege dedus controlului a unor reguli privind competența instanțelor judecătorești nu contravine dreptului părților de a se adresa instanțelor judecătorești și de a beneficia în cadrul procesului de toate mijloacele de apărare și de toate garanțiile prevăzute de lege. Mai mult, dispozițiile art. II din Legea nr. 219/2005 reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, în deplină conformitate cu art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție.

În ceea ce privește celelalte texte constituționale invocate de autorii excepției, Avocatul Poporului apreciază că acestea nu au incidență în speță.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite în cauză de judecătoria-raportori, notele scrise depuse la dosar, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

Art. II: „(1) *Procesele în curs de judecată în primă instanță la data schimbării competenței instanțelor legal investite, precum și căile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit legii.*

(2) *Apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența tribunalului se trimit la tribunale.*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diada Com” — S.R.L. din Târgu Mureș și Andrei Vereș în Dosarul nr. 5.754/2004 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă, de Emil Frâncu în Dosarul nr. 5.581/2005 al aceleiași instanțe, de Eugenia Lițoiu Zamfir și Maria Zamfir în Dosarul nr. 1.308/C/2005 al Curții de Apel Galați — Secția civilă, de Eugenia Conea, Liliana Gabriela Conea și Mariana Conea în Dosarul nr. 16.775/2005 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și

(3) *Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.*

(4) *În cazurile prevăzute la alin. (1)—(3), trimiterea dosarelor se va face, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece.“*

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate contravin art. 1 alin. (3) și (5), art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitor la accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 115 alin. (4), (5) și (6) privind delegarea legislativă, art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției, art. 126 privind instanțele judecătorești și art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate prin Decizia nr. 90 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 1 martie 2006, și prin Decizia nr. 266 din 16 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 14 aprilie 2006, respingând excepția ca fiind neîntemeiată.

În acest sens, Curtea a reținut că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*“, iar „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*“.

De asemenea, Curtea a statuat că, deși prin efectul aplicării imediate a noii reglementări referitoare la competența materială, aceeași instanță urmează să soluționeze o cale de atac împotriva propriei sale hotărâri, soluția legislativă adoptată nu relevă niciun fine de neconstituționalitate.

Astfel, dincolo de caracterul tranzitoriu al acestei reglementări, soluționarea aparține unor complete cu o compunere diferită, iar părțile beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale menite să le asigure dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil. În fine, Curtea a constatat că nu poate fi primită nici critica privind încălcarea principiului controlului judiciar ierarhic, întrucât Constituția nu consacră un asemenea principiu, ci, potrivit art. 129, numai folosirea căilor de atac prevăzute de lege.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluțiile, cât și motivarea acestor decizii își păstrează valabilitatea.

familie, de Dan Claudiu Parau și Mircea Gabriel Victor Oprescu în Dosarul nr. 1.573/C/2005 al Tribunalului Brașov — Secția civilă, de Societatea Comercială „Casa Maghiară” — S.A. în Dosarul nr. 11.363/C/2005 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă, de Eugen Turcanu în Dosarul nr. 29.078/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Societatea Comercială „Euro Music International” — S.R.L. din Covasna în Dosarul nr. 1.027/R/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și de Marilena Mihai în Dosarul nr. 4.255/CIV/2005 al Curții de Apel Craiova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 433

din 25 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, excepție ridicată de Ion Ceaușu în Dosarul nr. 229/2/2006 (număr format vechi: 2/CIV/2006) al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspund domnul Ion Ceaușu personal, Partidul Popular din România, prin președinte domnul Vladu Alexandru Sadovan, Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună, reprezentat de domnul Ion Antonescu, Șarpe I. Cristinel, Partidul Popular, reprezentat de doamna Liliana Poenaru și domnul Ștefan-Daniel Măcărescu, cu delegații depuse la dosar, Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat, reprezentat de doamna Mihaela Dobrescu, cu delegație la dosar, și Polul Popular Creștin Democrat, prin președinte domnul Vladu Alexandru Sadovan. Se constată lipsa Partidului România Mare, Partidului Renașterea României, precum și a domnilor Dan Molnar și Ioan Andrei Molea, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției, având cuvântul, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (3) din Legea nr. 14/2003, întrucât contravin prevederilor art. 40 din Constituție, prin numărul mare de membri fondatori necesar pentru înscrierea unui partid politic, precum și prin aceea că dă posibilitatea creării de falsuri și nereguli în întocmirea listelor semnăturilor de susținere.

Reprezentantul Partidului Popular din România și al Polului Popular Creștin Democrat solicită, de asemenea, admiterea excepției, întrucât legea criticată creează discriminări între partidele politice și contravine dreptului de asociere al cetățenilor.

Reprezentantul Partidului Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună consideră, de asemenea, că Legea nr. 14/2003 contravine dispozițiilor din Constituție enumerate în notele scrise pe care le depune în ședința de judecată și solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentanții Partidului Popular din România solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, întrucât aspectele pe care se întemeiază criticile formulate nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale. Se invocă jurisprudența Curții referitoare la criteriul reprezentativității în domeniul dreptului de asociere.

Reprezentantul Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat solicită, de asemenea, respingerea excepției, deoarece condițiile de înregistrare a unui partid politic prevăzute de textul de lege criticat asigură reprezentarea electoratului în Parlament.

Partea Cristinel I. Șarpe solicită admiterea excepției pentru aceleași considerente înfățișate de autorul ei și depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât, invocând jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că textul de lege criticat nu este contrar prevederilor constituționale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 229/2/2006 (număr format vechi: 2/CIV/2006), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003. Excepția a fost ridicată de Ion Ceaușu într-o cauză privind înregistrarea Partidului Popular din România.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 19 alin. (3) din lege, care prevede că lista de susținători trebuie să cuprindă cel puțin 25.000 de membri, stabilește „un număr exagerat de mare” de membri fondatori pentru înscrierea unui partid politic, ceea ce încalcă dreptul de asociere al cetățenilor prevăzut de art. 40 din Constituție. Consideră că astfel: „comitetele de inițiativă sunt puse fie în imposibilitatea de a strânge acest număr, fie să recurgă la copierea unor nume și date ale cetățenilor de pe listele electorale, ori alte acte existente la primărie și falsificarea semnăturilor”; cetățenii nu au posibilitatea să consulte aceste liste și să depună contestații privind falsurile și alte nereguli constatate; instanța de judecată este pusă în imposibilitatea de a verifica legalitatea și corectă întocmire a acestor liste și „dă un gir în alb sau certifică niște grave falsuri în înscrieri oficiale”. Consideră că: „un număr rezonabil și mult mai ușor de controlat atât de instanță cât și de cetățenii intervenienți” ar fi de maxim 5.000 de membri fondatori proveniți din 20 de județe și cel puțin 250 de membri din fiecare județ; listele cu cei 250 de membri fondatori ar trebui depuse la tribunalul județean respectiv și prin presa locală și centrală să fie anunțați cetățenii că pot consulta și eventual contesta aceste liste; taxa pentru contestații să fie de cel mult 100.000 de lei.

Autorul excepției mai susține că și alin. (1) al art. 19 din lege, care prevede „lista cu semnăturile de susținere”, este neconstituțional, deoarece „contravine alin. (3) din art. 19”, care prevede că „lista (listele) trebuie să cuprindă cel puțin 25.000 de membri fondatori”. Cele două alineate ale art. 19 utilizează termeni diferiți — „lista cu susținători” și „lista cu membri fondatori” — și este de părere că „trebuie eliminat termenul de susținători”.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens arată că din interpretarea sistematică a prevederilor art. 19 alin. (3) din lege „rezultă fără echivoc că prin acestea nu au fost impuse restricții ale libertății de asociere consacrate prin dispozițiile art. 40 și art. 53 din Constituția României”, având în vedere că partidele politice „reprezintă o formă de manifestare a libertății de asociere, fiind considerate esențiale pentru buna funcționare a democrației” și „odată ajunse la putere se disting de orice alte organizații ce activează în domeniul politic”. „În acest context, dispozițiile art. 19 alin. (3) din Legea nr. 14/2003 — Legea partidelor politice —, ce reglementează condiția de reprezentativitate și anume ca propunerea legislativă să fie susținută de 25.000 de membri fondatori domiciliați în cel puțin 18 din județele țării și municipiul București, dar nu mai puțin de 700 de persoane pentru fiecare dintre aceste județe și municipiul București, sunt apreciate de Curtea de Apel București ca fiind constituționale.”

Cât privește referirile autorului excepției la celelalte alineate ale art. 19 din legea criticată, instanța de judecată „îi pune în vedere contestatorului că la termenul anterior a invocat doar excepția de neconstituționalitate a art. 19 alin. (3) din Legea nr. 14/2003, iar punctele de vedere se referă la această excepție; pe acest aspect se vor formula concluzii”. În consecință, prin dispozitivul Încheierii din 30 martie 2006 a sesizat Curtea Constituțională numai cu privire la acest din urmă alineat.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 147 din 27 octombrie 1998, prin care aceasta a statuat cu valoare de principiu în legătură cu aprecierea oportunității unui anumit prag de reprezentativitate.

Avocatul Poporului consideră că art. 19 alin. (3) din Legea nr. 14/2003 este constituțional, iar cât privește aspectele criticate, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 35/1996.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 19 alin. (3), care prevede: *„Lista trebuie să cuprindă cel puțin 25.000 de membri fondatori, domiciliați în cel puțin 18 din județele țării și municipiul București, dar nu mai puțin de 700 de persoane pentru fiecare dintre aceste județe și municipiul București.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege menționate încalcă art. 40 din Constituție, referitor la *„Dreptul de asociere”*, potrivit căruia: *„(1) Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere.*

(2) Partidele sau organizațiile care, prin scopurile ori prin activitatea lor, militează împotriva pluralismului politic, a principiilor statului de drept ori a suveranității, a integrității sau a independenței României sunt neconstituționale.

(3) Nu pot face parte din partide politice judecătorii Curții Constituționale, avocații poporului, magistrații, membrii activi ai

armatei, poliștii și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică.

(4) Asociațiile cu caracter secret sunt interzise.“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, criticile formulate constau în susținerea că art. 19 alin. (3) din Legea nr. 14/2003 stabilește „un număr exagerat de mare“ de membri fondatori necesar pentru înscrierea unui partid politic, ceea ce încalcă dreptul de asociere al cetățenilor prevăzut de art. 40 din Constituție. Încălcarea constă în imposibilitatea comitetelor de inițiativă de a strânge acest număr de semnături, imposibilitatea ca cetățenii să consulte listele și să depună contestații privind falsurile și alte nereguli constatate; imposibilitatea verificării legalității și corectei întocmiri a acestor liste de către instanța de judecată, care este pusă să dea „un gir în alb“ sau să certifice „niște grave falsuri în înscrieri oficiale“.

Analizând aceste susțineri, Curtea constată că art. 19 alin. (3) din lege dispune cu privire la condiția de reprezentativitate pentru înregistrarea unui partid politic.

Sub acest aspect, prin Decizia nr. 35 din 2 aprilie 1996 privind constituționalitatea unor prevederi ale Legii partidelor politice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 11 aprilie 1996, Curtea Constituțională a statuat că aprecierea oportunității unui anumit prag de reprezentativitate nu este o problemă de constituționalitate, cât timp pragul instituit nu are ca efect suprimarea exercitării dreptului, urmărind numai ca asocierea cetățenilor în partide să aibă semnificația instituționalizării unui curent politic, fără de care partidul rezultat nu-și poate îndeplini rolul său constituțional, prevăzut de art. 8 alin. (2), de a contribui la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor. Potrivit aceleiași decizii, „criteriul reprezentativității nu este, in sine, neconstituțional, el fiind în general acceptat în domeniul exercitării dreptului de asociere în partide politice, ținând seama de rolul lor de a

contribui la formarea și exprimarea voinței politice a cetățenilor. Acest criteriu ar putea fi neconstituțional, dacă prin efectele sale ar duce la suprimarea dreptului la asociere sau ar fi sinonim cu o asemenea suprimare“. Or, condițiile de reprezentativitate prevăzute de art. 19 alin. (3) din Legea nr. 14/2003 nu conduc la aceasta.

De altfel, în cauză, autorul excepției, invocând încălcarea art. 40 din Constituție, nu contestă constituționalitatea pragului de reprezentativitate în sine, ci susține că numărul membrilor fondatori care trebuie să figureze pe listele de susținători, prevăzut de textul de lege criticat, este „exagerat de mare“, ceea ce creează dificultăți practice de aplicare a acestei prevederi, cu consecințe negative privind legalitatea și corectitudinea listelor. Însă problemele privind aplicarea legilor nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

Așa fiind, cele statuate prin Decizia nr. 35/1996 își mențin valabilitatea și cu privire la dispozițiile art. 19 alin. (3) din Legea nr. 14/2003, întrucât nu sunt elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale.

În legătură cu susținerea autorului excepției formulate în ședința publică a Curții Constituționale din data de 25 mai 2006, în sensul că înțelege să critice și alin. (1) al art. 19 din Legea partidelor politice nr. 14/2003, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, în raport cu dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, întrucât din încheierea de sesizare rezultă că dezbaterile în fața instanței de judecată au privit numai neconstituționalitatea alin. (3) al art. 19 din lege. Totodată, în aceeași ședință autorul excepției a susținut că art. 19 alin. (3) din lege contravine și dispozițiilor constituționale ale art. 36 privind „Dreptul de vot“, și art. 37 referitor la „Dreptul de a fi ales“. Curtea constată că prin conținutul lor cele două texte nu au incidență în cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, excepție ridicată de Ion Ceaușu în Dosarul nr. 229/2/2006 (număr format vechi: 2/CIV/2006) al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea Metodologiei de stabilire a prețurilor și a cantităților de energie electrică vândute de producători prin contracte reglementate și a prețurilor pentru energie termică livrată din centrale cu grupuri de cogenerare — revizia 1, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 24/2005

În temeiul art. 2 lit. c), al art. 9 alin. (6) și (7), al art. 11 alin. (1), alin. (2) lit. a) și o) și al art. 56 alin. (2) din Legea energiei electrice nr. 318/2003,

având în vedere Referatul de aprobare întocmit de Departamentul prețuri și tarife și în scopul îndeplinirii prevederilor pct. 5 din Planul de acțiuni pentru programul „Termoficare 2006—2009 calitate și eficiență”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 462/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 3 mai 2006,

în conformitate cu prevederile procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din 26 mai 2006,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Metodologia de stabilire a prețurilor și a cantităților de energie electrică vândute de producători prin contracte reglementate și a prețurilor pentru energie termică livrată din centrale cu grupuri de cogenerare — revizia 1, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 24/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 23 iunie 2005, se modifică în conformitate cu prevederile din anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Producătorii, furnizorii consumatorilor captivi, operatorii de distribuție și operatorul de transport și de sistem respectă prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Producătorii cu grupuri de cogenerare cu puterea instalată mai mică de 20 MW vor depune la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, documentația de fundamentare a costurilor de producere și a cantităților de energie electrică și termică livrate din centrală.

Art. IV. — Departamentele și direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Opreș

București, 26 mai 2006.
Nr. 13.

*) Conținutul anexei este disponibil în format electronic pe pagina web a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei (www.anre.ro) la secțiunea Metodologii.

INSPECTORATUL GENERAL PENTRU COMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI

DECIZIE**pentru aprobarea Procedurii de acordare a licențelor de utilizare a frecvențelor radioelectrice în vederea furnizării rețelelor și serviciilor de comunicații mobile de generația a treia**

În temeiul dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere dispozițiile art. 3 alin. (4) din Legea nr. 510/2004 privind reorganizarea Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.113/2002 privind acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radioelectrice în vederea furnizării rețelelor și serviciilor de comunicații mobile de generația a treia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Procedura de acordare a licențelor de utilizare a frecvențelor radioelectrice în vederea furnizării rețelelor și serviciilor de comunicații mobile de generația a treia, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației,
Marius Cătălin Marinescu

București, 30 mai 2006.
Nr. 563.

ANEXĂ**PROCEDURA****de acordare a licențelor de utilizare a frecvențelor radioelectrice în vederea furnizării rețelelor și serviciilor de comunicații mobile de generația a treia**

Art. 1. — (1) Licențele de utilizare a frecvențelor radioelectrice în vederea furnizării rețelelor și serviciilor de comunicații mobile de generația a treia, denumite în continuare *licențe 3G*, se acordă prin licitație organizată de Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației, denumit în continuare *IGCTI*.

(2) Se vor acorda două licențe de comunicații mobile de generația a treia, care vor respecta standardul UMTS.

(3) Spectrul de frecvențe disponibil pentru cele două licențe 3G este următorul:

	Spectru pereche		Spectru nepereche
	Emisie stație de bază	Recepție stație de bază	
Licența 1	1.920,3—1.935,3 MHz	2.110,3—2.125,3 MHz	1.914,9—1.919,9 MHz
Licența 2	1.935,3—1.950,1 MHz	2.125,3—2.140,1 MHz	1.899,9—1.904,9 MHz

În banda de frecvențe 1.935,3-1.950,1 MHz, subbanda 1.945-1.950 MHz, până la data de 31 decembrie 2011 vor funcționa rețele CDMA 450 aparținând unui alt furnizor de rețele și servicii de comunicații electronice în județele Alba și Buzău, cu excepția municipiilor reședință de județ și a drumurilor europene de pe cuprinsul acestora.

Art. 2. — Etapele licitației sunt următoarele:

- elaborarea proiectului caietului de sarcini;
- publicarea proiectului caietului de sarcini în vederea consultării;
- elaborarea formei finale a caietului de sarcini și publicarea anunțului de participare la licitație;
- obținerea caietului de sarcini de către persoanele interesate;

e) depunerea ofertelor și a garanției de participare de către persoanele care au obținut caietul de sarcini;

f) evaluarea ofertelor;

g) transmiterea comunicărilor privind rezultatul evaluării tuturor ofertelor depuse.

Art. 3. — (1) Pentru organizarea și conducerea procedurii de licitație, IGCTI va desemna o comisie de licitație formată din 7 membri, care nu pot fi acționari, asociați, administratori, cenzori sau angajați ai acestora, cu carnet de muncă, pe bază de convenție civilă sau în alt mod, ai vreuneia dintre persoanele juridice care participă la licitație sau ai vreunei persoane juridice care are control asupra vreunui ofertant, în acest sens membrii comisiei depunând o declarație pe propria răspundere.

(2) În cadrul comisiei de licitație se vor desemna un președinte care va conduce procedura de licitație și un secretar care va întocmi procesele-verbale de ședință.

(3) O persoană juridică are control asupra ofertantului dacă exercită, direct sau indirect, cel puțin 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot deținute la acesta.

Art. 4. — Comisia de licitație are următoarele atribuții:

- a) elaborarea proiectului caietului de sarcini;
- b) elaborarea formei finale a caietului de sarcini;
- c) evaluarea ofertelor;

d) prezentarea rezultatului evaluării ofertelor președintelui IGCTI.

Art. 5. — IGCTI va publica cel puțin într-un cotidian de circulație națională, precum și pe pagina de Internet www.igcti.ro un anunț de participare la licitație, prin care va invita persoanele interesate să participe la licitație.

Art. 6. — (1) Caietul de sarcini va conține în mod obligatoriu și cerințele tehnice minimale pe care ofertantul trebuie să le îndeplinească, grila de punctaj, obligațiile minime pe care acesta va trebui să și le asume în cazul în care va fi declarat câștigător al licitației, precum și data limită până la care se pot depune ofertele.

(2) IGCTI va asigura obținerea unui exemplar al caietului de sarcini de către orice persoană care își manifestă intenția în acest sens.

Art. 7. — (1) IGCTI va accepta orice solicitare de clarificări asupra caietului de sarcini, efectuată până la data limită prevăzută în caietul de sarcini, și va publica întrebările și răspunsurile pe pagina de Internet www.igcti.ro.

(2) Solicitățile de clarificări trebuie făcute în scris și adresate IGCTI prin poștă, la adresa din Str. Italiană nr. 22, sectorul 2, București, sau prin e-mail la adresa licitatie3g@igcti.ro.

(3) În cazul în care solicitările de clarificări sunt făcute în alt mod decât cele prevăzute la alin. (2), IGCTI nu are obligația de a răspunde la acestea.

Art. 8. — (1) Comisia de licitație va evalua exclusiv ofertele primite în termenul prevăzut în caietul de sarcini.

(2) Licitația se desfășoară pe bază de oferte ferme, definitive, irevocabile și necondiționate, primite în

conformitate cu caietul de sarcini pentru elaborarea și prezentarea ofertei.

(3) Odată cu oferta, ofertanții vor depune o garanție de participare în cuantum de 100.000 euro.

(4) Garanția de participare se constituie prin scrisoare de garanție bancară emisă de o bancă română sau de o bancă străină cu care o bancă română are relații de corespondent, din care să rezulte fără echivoc angajamentul irevocabil al acesteia de a plăti imediat, fără a invoca vreo excepție legată de procedura de licitație, o sumă în cuantum egal cu garanția de participare în cazul în care câștigătorul licitației renunță la dreptul de a i se acorda licența 3G, nu îndeplinește condițiile cerute până la emiterea licenței, precum și în cazul în care ofertantul își retrage oferta după data limită stabilită pentru primirea ofertelor ori influențează sau încearcă să influențeze comisia de licitație în procesul de examinare și evaluare a ofertelor.

(5) Scrisoarea de garanție bancară trebuie să aibă o perioadă de valabilitate de cel puțin 180 de zile de la data limită până la care se pot primi ofertele.

(6) Garanția de participare se restituie integral tuturor participanților, cu excepția câștigătorilor licențelor 3G, cărora această garanție le va fi restituită la momentul eliberării licențelor.

(7) Comisia de licitație va evalua doar acele oferte care au fost primite în termenul menționat în caietul de sarcini și care sunt însoțite de garanția de participare în cuantum și în forma prevăzute în prezenta decizie.

(8) În procesul de evaluare a ofertelor se ține cont de obligațiile pe care ofertantul se angajează să și le asume în cazul în care va fi declarat câștigător al licenței, conform grilei de punctaj.

Art. 9. — (1) Comisia de licitație va comunica persoanelor care au depus oferte rezultatele evaluării acestora, prin afișarea pe pagina de Internet www.igcti.ro.

(2) Fiecare dintre persoanele ale căror oferte au fost declarate câștigătoare vor fi invitate de către IGCTI pentru eliberarea licențelor 3G, după ce acestea au achitat prima tranșă din tariful de eliberare a spectrului.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

O R D I N

privind completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 86/2006 pentru aprobarea derulării programelor și subprogramelor de sănătate finanțate din bugetul de stat în anul 2006

Având în vedere prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în sistemul sanitar, ale Legii bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005 și ale Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare al Direcției de sănătate publică nr. E.N. 63/2006,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 86/2006 pentru aprobarea derulării programelor și subprogramelor de sănătate finanțate din bugetul de stat în anul 2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 și

174 bis din 23 februarie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

— La anexa nr. I „Norme metodologice de organizare, finanțare și monitorizare a programelor, subprogramelor și

intervențiilor de sănătate finanțate din bugetul de stat, raportarea și controlul indicatorilor specifici în anul 2006“, punctul I „Organizarea, finanțarea și monitorizarea programelor, subprogramelor și intervențiilor de sănătate“, la subpunctul 11, alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) Până la finalizarea procedurilor de achiziție publică prin licitație națională a vaccinului poliomielitico oral necesar desfășurării campaniei de vaccinare, autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București pot achiziționa

pe plan local cantitățile de vaccin necesare desfășurării acestei campanii în luna iunie și a restanțierilor din luna mai. Sumele aferente procurării vaccinurilor majorează bugetul alocat autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București, pentru subprogramul 1.1 — «Supravegherea și controlul bolilor transmisibile», titlul 20 «Bunuri și servicii»».

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 30 mai 2006.
Nr. 620.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind restituirea sumelor virate în mod eronat, de mai multe ori, de către instituțiile de credit, prin Sistemul electronic de plăți, ca urmare a unor erori informatice

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, și ale art. 113 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind restituirea sumelor virate în mod eronat, de mai multe ori, de către instituțiile de credit, prin Sistemul electronic de plăți, ca urmare a unor erori informatice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală a contabilității publice și a sistemului de decontări în sectorul public, direcțiile generale

ale finanțelor publice județene, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, precum și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 29 mai 2006.
Nr. 860.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

privind restituirea sumelor virate în mod eronat, de mai multe ori, de către instituțiile de credit, prin Sistemul electronic de plăți, ca urmare a unor erori informatice

1. Sumele virate în mod eronat unei unități de trezorerie și contabilitate publică, de mai multe ori, de către o instituție de credit, prin Sistemul electronic de plăți, ca urmare a unor erori informatice, se restituie la cererea scrisă a instituției de credit, adresată unității de trezorerie și contabilitate publică unde au fost efectuate aceste viramente.

2. Cererea va cuprinde toate informațiile existente în instrucțiunea de plată multiplicată în mod eronat, în aceasta menționându-se de câte ori a fost multiplicată instrucțiunea de plată.

3. Unitatea de trezorerie și contabilitate publică, pe baza cererii înaintate de instituția de credit, întocmește o Notă de confirmare cu privire la realitatea sumelor virate de mai multe ori, prin care precizează că instrucțiunile de plată pentru care se solicită restituirea conțin aceleași elemente

de identificare cu instrucțiunea de plată inițiată de către contribuabil din contul acestuia și fac obiectul unei plăți multiple.

4. O plată va putea fi considerată multiplicată numai dacă informațiile din instrucțiunile de plată emise de instituția de credit, pentru care se solicită restituirea, coincid cu cele conținute de instrucțiunea de plată inițiată de către contribuabil din contul acestuia, cu excepția numărului de referință și a datei creditării contului curent general al Trezoreriei Statului.

5. În situația identificării unor plăți multiple în mod eronat, unitatea de trezorerie și contabilitate publică va transmite organului fiscal unde este înregistrat ca plătitor contribuabilul atât copia cererii înaintate de instituția de credit, cât și Nota de confirmare cu privire la realitatea sumelor virate de mai multe ori.

6. Pe baza documentelor prevăzute la pct. 5, organul fiscal va proceda la verificarea și identificarea existenței în evidența analitică pe plătitori, la data cererii, a sumelor virate în plus, precum și a eventualelor compensări efectuate cu aceste sume ale unor obligații bugetare restante înregistrate de către contribuabili. De asemenea, organul fiscal prevăzut la pct. 5 va solicita organului de control competent verificarea, la instituția de credit în cauză, a concordanței dintre operațiunile efectuate în extrasul de cont al contribuabilului, în baza ordinelor de plată emise de acesta în ziua respectivă, și sumele efectiv virate în contul curent general al Trezoreriei Statului de instituția de credit.

Rezultatul verificării va fi comunicat de către organul de control organului fiscal care a solicitat verificarea.

7. În cazul în care se constată atât existența sumelor plătite în plus de instituția de credit, cât și existența unor

obligații bugetare restante înregistrate de către contribuabili pentru care s-au dispus plățile multiple, organul fiscal, în conformitate cu prevederile legale, va întocmi și va transmite unității proprii de trezorerie și contabilitate publică notele de compensare a obligațiilor bugetare restante cu sumele plătite în plus, respectiv referatul prin care va dispune restituirea sumelor rezultate în urma efectuării operațiunilor de compensare. Referatul de restituire va fi aprobat de către conducătorul organului fiscal.

8. În baza referatului de restituire, unitatea de trezorerie și contabilitate publică va întocmi ordin de plată pentru Trezoreria Statului (OPT), prin care sumele rezultate în urma efectuării eventualelor operațiuni de compensare vor fi virate către instituția de credit care a solicitat restituirea, în contul indicat de aceasta.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind înființarea centrelor naționale de excelență (CNE) pe lângă unitățile de învățământ cu program sportiv integrat și suplimentar, în vederea pregătirii elevilor/elevelor la disciplinele sportive handbal, gimnastică, scrimă, rugby, sanie și schi alpin

În conformitate cu prevederile Legii nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 223/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă înființarea Centrului național de excelență (CNE) pentru pregătirea elevilor la disciplina handbal — fete, în cadrul Colegiului Tehnic Energetic Râmnicu Vâlcea, unitate specializată în pregătirea și perfecționarea cadetelor și junioarelor în handbalul de performanță.

Art. 2. — Se aprobă înființarea Centrului național de excelență (CNE) pentru pregătirea elevilor la disciplina gimnastică — băieți, în cadrul Clubului Sportiv Școlar Reșița, unitate specializată în pregătirea și perfecționarea copiilor și juniorilor în gimnastica artistică de performanță.

Art. 3. — (1) Se aprobă înființarea Centrului național de excelență (CNE) pentru pregătirea elevilor la disciplina gimnastică — fete, în cadrul Clubului Sportiv Școlar nr. 3 Steaua București, unitate specializată în pregătirea și perfecționarea copiilor, juniorilor și seniorilor în gimnastica artistică de performanță.

(2) Se aprobă înființarea Centrului național de excelență (CNE) pentru pregătirea elevilor la disciplina gimnastică — fete, în cadrul Clubului Sportiv Școlar nr. 1 Constanța, unitate specializată în pregătirea și perfecționarea copiilor, juniorilor și seniorilor în gimnastica artistică de performanță.

Art. 4. — Se aprobă înființarea Centrului național de excelență (CNE) pentru pregătirea elevilor și elevelor la disciplina scrimă, spadă masculin și feminin, în cadrul Clubului Sportiv Școlar — Liceul cu Program Sportiv „Petrașcu Trișcu” Craiova, unitate specializată în pregătirea și perfecționarea copiilor și juniorilor în scrima de performanță.

Art. 5. — Se aprobă înființarea Centrului național de excelență (CNE) pentru pregătirea elevilor și elevilor la disciplina sanie și schi alpin, în cadrul Clubului Sportiv

Școlar Petroșani, unitate specializată în pregătirea și perfecționarea copiilor și juniorilor în sanie și schi alpin.

Art. 6. — (1) Se aprobă înființarea Centrului național de excelență (CNE) pentru pregătirea elevilor la disciplina rugby, în cadrul Colegiului Național „Aurel Vlaicu” București, unitate specializată în pregătirea și perfecționarea juniorilor în rugby.

(2) Se aprobă înființarea Centrului național de excelență (CNE) pentru pregătirea elevilor la disciplina rugby, în cadrul Clubului Sportiv Școlar — Liceul cu Program Sportiv Focșani, unitate specializată în pregătirea și perfecționarea juniorilor în rugby.

Art. 7. — Regulamentele de organizare și funcționare a centrelor naționale de excelență se vor aproba prin ordin al ministrului educației și cercetării, în termen de 30 de zile de la aprobarea prezentului ordin.

Art. 8. — Se aprobă schimbarea următoarelor denumiri, după cum urmează:

a) Centrul Național Olimpic de Excelență Sighișoara, în Centrul Național de Excelență Sighișoara;

b) Centrul Național Olimpic de Excelență Dej, în Centrul Național de Excelență Dej;

c) Centrul Național Olimpic de Excelență Baia Mare, în Centrul Național de Excelență Baia Mare.

Art. 9. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, Direcția generală managementul resurselor umane, Direcția generală buget-finanțe, patrimoniu și investiții, inspectoratele școlare județene Vâlcea, Caraș-Severin, Constanța, Dolj, Hunedoara, Vrancea, Cluj, Mureș, Maramureș și Inspectoratul Școlar al Municipiului București, conducerile unităților de învățământ în care vor funcționa centrele

naționale de excelență duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,
Paloma Petrescu,
secretar de stat

București, 25 mai 2006.
Nr. 4.079.

DECIZII ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. V

din 20 februarie 2006

Dosar nr. 32/2005

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 176 alin. 1 lit. b) din Codul penal în cazul actelor de violență săvârșite în aceeași împrejurare, cu intenția de a ucide, asupra a două persoane, dintre care una a decedat.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea prevederilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 81 de judecători din totalul de 106 judecători în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nicoleta Eucarie.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia, în sensul de a se stabili că actele de violență cu intenția directă sau indirectă de a ucide, săvârșite în aceeași împrejurare asupra a două persoane, dintre care una a decedat, constituie atât infracțiunea de omor — simplu, calificat sau deosebit de grav — comisă asupra unei singure persoane, cât și tentativa de omor, după caz, simplu, calificat sau deosebit de grav, aflate în concurs.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar în legătură cu aplicarea dispozițiilor art. 176 alin. 1 lit. b) din Codul penal în cazul actelor de violență săvârșite în aceeași împrejurare, cu intenția directă sau indirectă de a ucide, asupra a două persoane, dintre care una a decedat.

Astfel, unele instanțe s-au pronunțat în sensul că actele de violență comise în aceeași împrejurare, cu intenția directă sau indirectă de a ucide, asupra a două persoane, dintre care una a decedat, constituie o singură infracțiune, de omor deosebit de grav, prevăzută în art. 176 alin. 1 lit. b) din Codul penal.

În motivarea acestei opinii s-a relevat că finalitatea avută în vedere prin art. 176 alin. 1 lit. b) din Codul penal este îndeplinită și în cazul în care a decedat numai una dintre cele două persoane vizate prin actele de violență comise în scopul de a ucide, considerându-se că este suficient ca autorul să fi acționat cu intenția de a ucide două sau mai multe persoane, iar rezultatul acțiunii să constea în producerea decesului a cel puțin unei persoane.

Alte instanțe, dimpotrivă, au decis că actele de violență săvârșite în aceeași împrejurare, cu intenția de a ucide,

asupra a două persoane, dintre care una a decedat, constituie atât infracțiunea de omor — simplu, calificat sau deosebit de grav — comisă asupra unei singure persoane, cât și tentativa de omor, după caz, simplu, calificat sau deosebit de grav, aflate în concurs.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și au aplicat corect dispozițiile legii.

Într-adevăr, prin art. 176 alin. 1 lit. b) din Codul penal se prevede că omorul săvârșit „asupra a două sau mai multor persoane” constituie infracțiune de omor deosebit de grav.

Din această prevedere a legii rezultă că, pentru existența infracțiunii de omor deosebit de grav în forma menționată, este necesar ca acțiunea, comisă cu intenția de a ucide, să fie îndreptată împotriva a două sau mai multe persoane și să aibă ca rezultat decesul a cel puțin două dintre ele.

În ipoteza în care acțiunea îndreptată împotriva mai multor persoane, cu intenția directă sau indirectă de a ucide, are ca rezultat moartea unei singure victime, nu se poate reține existența agravantei determinate de pluralitatea de victime la care se referă art. 176 alin. 1 lit. b) din Codul penal.

A considera altfel ar însemna să fie depășită voința legiuitorului, exprimată explicit în cadrul reglementării date prin acest text de lege, potrivit căreia actele de violență îndreptate în aceeași împrejurare împotriva unei pluralități de victime sunt susceptibile de a fi considerate săvârșite în condițiile unei atari agravante numai dacă au avut ca rezultat producerea morții a cel puțin două persoane.

Așa fiind, în cazul în care a decedat numai una dintre cele două persoane asupra cărora s-au exercitat actele de violență cu scopul de a ucide, fapta nu va putea fi încadrată în infracțiunea de omor deosebit de grav prevăzută în art. 176 alin. 1 lit. b) din Codul penal, ci într-o singură infracțiune consumată de omor, prevăzută în art. 174, respectiv de omor calificat, prevăzută în art. 175, ori de omor deosebit de grav, prevăzută în art. 176 alin. 1, cu excepția lit. b), din Codul penal, precum și în tentativa la una dintre aceste infracțiuni, deoarece într-un asemenea caz unitatea infracțională legală nu poate subzista.

Prin urmare, câtă vreme actele de violență comise în aceeași împrejurare, în scopul de a ucide, nu au produs

decesul ambelor victime, fapta nu poate fi încadrată în infracțiunea de omor deosebit de grav prevăzută în art. 176 alin. 1 lit. b) din Codul penal, după cum o astfel de faptă nu ar putea fi încadrată în tentativa la această infracțiune decât în cazul când nu s-a produs decesul nici uneia dintre cele două victime vizate de agresor.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, și ale art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că actele de violență săvârșite în aceeași împrejurare, cu intenția de a ucide, asupra a două persoane, dintre care una a decedat, constituie atât infracțiunea de omor — simplu, calificat sau deosebit de grav — comisă asupra unei singure persoane, cât și tentativa de omor, după caz, simplu, calificat sau deosebit de grav, aflate în concurs, în astfel de situații nefiind aplicabilă agravanta prevăzută în art. 176 alin. 1 lit. b) din Codul penal.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Stabilesc că actele de violență cu intenția de a ucide, săvârșite în aceeași împrejurare asupra a două persoane, dintre care una a decedat, constituie atât infracțiunea de omor — simplu, calificat sau deosebit de grav — comisă asupra unei singure persoane, cât și tentativa de omor, după caz, simplu, calificat sau deosebit de grav, aflate în concurs.

Agravanta prevăzută în art. 176 alin. 1 lit. b) din Codul penal nu este aplicabilă în cazul faptelor menționate. Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 2 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 20 februarie 2006.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Victoria Maftei

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN

privind modul de organizare și conducere a contabilității și întocmirea situațiilor financiare de către instituțiile financiare nebancale

Având în vedere prevederile art. 18 și 47 din titlul I „Dispoziții privind activitatea de creditare desfășurată de instituții financiare nebancale” din Ordonanța Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, în temeiul prevederilor art. 72 din titlul I al Ordonanței Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Instituțiile financiare nebancale, persoane juridice române, și sucursalele din România ale instituțiilor financiare nebancale, persoane juridice străine, înscrise în Registrul general, cu excepția societăților de credit ipotecar, vor ține contabilitatea, până la data de 31 decembrie 2006, conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene.

(2) Societățile de credit ipotecar vor aplica în continuare prevederile Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 5/2005.

(3) Începând cu exercițiul financiar al anului 2007, entitățile prevăzute la alin. (1) vor aplica prevederile Ordinului guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 5/2005 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit.

(4) Pe baza bilanțului de verificare întocmit pentru data de 31 decembrie 2006, entitățile prevăzute la alin. (1) vor asigura transpunerea soldurilor conturilor în conformitate cu planul de conturi aplicabil instituțiilor de credit, prevăzut de Reglementările contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul Guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 5/2005.

Art. 2. — Situațiile financiare aferente exercițiului financiar al anului 2006 trebuie auditate de către auditori financiari, conform prevederilor titlului I din Ordonanța Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și dispozițiilor legale privind activitatea de audit financiar.

Art. 3. — (1) Entitățile prevăzute la art. 1 alin. (1) vor depune la Banca Națională a României o copie de pe situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar al anului 2006, precum și raportul administratorilor, împreună cu raportul de audit, întocmite potrivit Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.752/2005.

(2) Termenul pentru depunerea la Direcția supraveghere din cadrul Băncii Naționale a României a situațiilor prevăzute la alin. (1), aferente exercițiului financiar al anului

2006, este de 120 de zile de la încheierea exercițiului financiar al anului 2006.

Art. 4. — Administratorii sau orice alte persoane care au obligația gestionării entităților prevăzute la art. 1 răspund, potrivit legii, pentru:

a) însușirea și aplicarea corectă a prevederilor reglementărilor contabile aplicabile;

b) elaborarea și adaptarea corespunzătoare a programelor informatice utilizate pentru prelucrarea datelor financiar-contabile;

c) exactitatea și realitatea datelor care sunt prelucrate, respectiv înregistrate în contabilitate și înscrise în situațiile și raportările financiare.

Art. 5. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage aplicarea sancțiunilor prevăzute de titlul I din Ordonanța Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 1 iunie 2006.

Nr. 2.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă
privind nivelul ratei dobânzii de referință
a Băncii Naționale a României, valabil
în luna iunie 2006

Având în vedere prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ținând seama de evoluțiile macroeconomice și monetare recente,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Pentru luna iunie 2006, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 8,50% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 1 iunie 2006.

Nr. 10.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 116689